

Aflevering fra Landets Bogtrykkere af deres Tryksgaer, og Maalet med denne Foranstaltning, nemlig at bevare for Eftertiden, hvad der saaledes kommer i Statens Eje, maa medføre, at der bestandig sørges for, at denne Litteratur er fuldstændig til Stede. Derimod behøver Biblioteket ikke at være ængstelig for af den fremmede Litteratur at udstille de Bøger, som ere oplidte, ganske forældede og helt ude af Kurs, saaledes at der bestandig kan sørges for Plads til det nye, der træder i Stedet for de Bøger, som have udspillet deres Rolle, overladende det til Landets store offentlige Biblioteker at være Bogmuseer, hvilket de nødvendigvis maa være.

Derefter skal Kommissionen tale om Benyttelsen af Aarhus-Biblioteket. I det dette er kaldet et Provins-Bibliotek, ligger det allerede i Navnet, at dets Publikum skal være et Provins-Publikum. Men denne Betegnelse bør tages i vid Forsiand saaledes, at om end de, som bo det nærmest, Indbyggerne i Aarhus og Indbyggerne i Sylland, ganske naturlig blive dem, som mest ville benytte Biblioteket, saa maa Afgangen til at benytte det ogsaa staa aaben for Øboerne.

Det høje Ministerium har i sin Skrivelse af 18de Marts ønsket at erfare Kommissionens Ansuelser om, hvorvidt det kan anbefales at oprette Ekspeditionslokaler for Udlaan i enkelte Provinsbyer uden for Aarhus, saaledes at Bøgerne efter betimelig Rekvifition udlånes herfra til Brug enten uden for disse Lokaler eller paa dertil hørende Læsestuer. En saadan Ordning vilde da medføre, at de dertil fornødne Udgifter maatte dækkes af vedkommende Provinsbyer.

Under Forhandlingerne om dette Punkt blev det bl. a. ytret, at Ministeriets Tanke utvivlsomt vilde strände paa Forhandlingerne derom med Købstadkommunerne, og at Forslag i Retning af Ministeriets Plan rimeligtvis vilde blive afflaede af disse paa Grund af Udgifterne. Det blev fremhævet som værende af væsentlig Betydning, at Biblioteket stillede sig saa liberalt som muligt mod alle, der, boende uden for Aarhus, ønskede at benytte Biblioteket. Kommissionen kan derfor nu ikke gaa videre end til at udtale, at den vel nærer Sympati for den Tanke, som ligger til Grund for det høje Ministeriums ovenfor fremsatte Bemærkning ganske i Almindelighed, at den anser det for at være ganske naturligt, at Aarhus-Biblioteket i Tiden bliver et Slags Central-Bibliotek for andre Byers offentlige Biblioteker, og at disse paa saa let en Maade som mulig sætte sig i Forbindelse med det, men at Kommissionen for Tiden ikke kan bringe bestemte Regler i Forslag herom, da Erfaringen maa vejlede og Fremtiden maa føre disse Tanker videre. Det maa være tilladt her at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa en Artikel af Dr. Adjunkt i Horsens Andr. Sch. Steenberg: „Offentlige Biblioteker uden for Kjøbenhavn“, som findes trykt i den „Berlingste Tidende“ for den 25de November 1892, og i hvilken Forfatteren fremhæver Betydningen af en Udvidelse af de Lokal-Biblioteker, der for Tiden findes, samt af Oprettelsen af lignende Biblioteker i de Byer, der intet Bibliotek have.

Det høje Ministerium har ønsket det taget under Overvejelse, „hvorvidt Reglerne for Udlaan fra det store kongelige Bibliotek og fra Universitets-Biblioteket kunne overføres uforandrede til det eventuelle Provins-Bibliotek, eller om der, hvad Ministeriet er tilbøjeligt til at anse for helbigst, skal aabnes en videre Udgang til Udlaan af Bøger af æstetisk og populært Indhold“.

Herom mener Kommissionen, at Hovedtrækkene i de nævnte Reglementer maa kunne anvendes paa Aarhus-Biblioteket; den holder det dog for rettest paa dette Tidspunkt ikke at behandle Enkelthederne i Reglementet, hvilket bedst vil kunne ske, naar Udsigten til, at Biblioteket skal aabnes for Publikum, staar for Døren, men kun at tale om Principperne